

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 29196/2023
17.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Чачак“ Чачак, чији је пуномоћник Иван Војводић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Стојан Војиновић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 2444/22 од 06.04.2023. године, у седници одржаној 17.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 2444/22 од 06.04.2023. године.

ОДБИЈА СЕ, захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Чачку Гж 2444/22 од 06.04.2023. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Чачку П 755/2021 од 16.03.2022. године, тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име дуга за услугу грејања за период од 01.11.2017. године до 31.10.2018. године исплати износ од 3.506,90 динара са законском затезном каматом почев од 04.12.2018. године до исплате и обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 89.533,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова жалбеног поступка исплати износ од 21.800,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне одредбе парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да спорови мале вредности, у смислу одредаба ове главе, јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у

новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Из члана 479. став 6. ЗПП, произлази да против одлуке другостепеног суда у спору мале вредности није дозвољена ревизија.

Тужба у овој парници поднета је 04.12.2018. године, а вредност предмета спора је 3.506,90 динара.

С обзиром да је ово спор мале вредности, јер се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то против одлуке другостепеног суда у овој врсти спора ревизија није дозвољена у смислу члана 479. став 6. ЗПП.

Ревизија није дозвољена, без обзира на то што је другостепеном одлуком преиначена првостепена пресуда, јер се ради о спору мале вредности, у којој ситуацији правно дејство посебне процесне норме (члан 479. став 6. ЗПП) искључује примену општег правила о дозвољености ревизије због преиначења првостепене пресуде у смислу члана 403. став 2. ЗПП.

Са напред наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

Захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка, одбијен је, с обзиром на то да исти нису били неопходни, на основу члана 154. став 1. ЗПП, са којих разлога је одлучено као у ставу другом изреке, применом члана 165. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић